بسم الّذی یعطی و یأخذ کیف یشآء

قد اخرجنا الغافلون من ارض السّرّ بظلم مبین الی ان بلغنا الی شاطئ البحر و رکبنا الفلک بأمر اللّه الملک العلیّ العظیم و نزلت فی کلّ الأحیان آیات ربّک الرّحمن و بها استجذبت افئدة الطّائفین الی ان وردنا فی هذا السّجن الکبیر و اخذ باب السّجن جنود الظّالمین و اوّل من توجّه الی اللّه فی هذه الأرض من سمّی بأبی‌الحسن و قد فاز باللّقآء مرّة واحدة و سمع نغمات اللّه انّه لرجل امین قد قبل اللّه منه ما حمل الشّداید فی سبیله و یحملها فی الرّجوع انّ ربّک لهو العلیم الخبیر و عن ورائه دخل عباد و ما فازوا بلقآء الغلام بما اکتسبت ایدی الظّالمین لکلّ قدّر من لدی اللّه اجر عظیم کذلک نزّلنا علیک بعض ما ورد علینا لتطّلع به و تسمع ندآء هذا المظلوم من هذا الشّطر البعید و تذکر ربّک فی کلّ الأحوال انّه مع عباده الذّاکرین و البهآء علی احبّآء اللّه الّذین استقاموا علی الأمر و کانوا من الرّاسخین و الحمد للّه ربّ العالمین

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۲۵ اکتبر ۲۰۲۱، ساعت ۲:۰۰ بعد از ظهر